

komme til at faa et underligt Forløb, var han dog villig til ved Sagens anden Behandling at gaa med til et Kompromis for at faa det hele til at glide, og jeg mindes ogsaa meget vel, at det ærede Medlem udtalte dette; der findes nemlig i Landstingstidende Spalte 2234 et Brudstykke af Udkastet til Betænkningen, som det ærede Medlem oplæste, og hvori han erklærer sig rede til at blive staaende ved den af Kommissionen enstemmigt foreslaaede Varde—Grindsted-Bane. Disse Udtalelser blev fremsat paa Foranledning af, at nu afdøde, daværende Medlem af Landstinget, Pagh, meget indtrængende tog Ordet for, at man skulde blive staaende ved Varde—Grindsted-Linien, henpegende paa, at denne Linie var blevet vedtaget af 2 Jernbanelkommissioner, først af den saakaldte jydsk Kommission, derefter af den store Jernbanelkommission. Pagh pegede med varme Ord paa, at der var nogen Anledning til at sidestille Varde med en By, man ellers altid paa Rigsdagen omfatter med varm Interesse, nemlig Ribe. Varde By var stærkt truet af Esbjerg, og hvis man vedtog en Grindsted—Tistrup-Linie, vilde en væsentlig Del af Vardes resterende Opland være truet. Det var overfor denne Udtalelse, at det ærede Medlem saa gjorde Rede for, at han selv ved Betænkningens Affattelse havde haft den Eventualitet for Øje at blive staaende ved Kommissionsforslaget om Varde—Grindsted-Banen, og dette fæster jeg mig ved med megen Interesse. Det ærede Medlem brugte i øvrigt stærke Ord overfor det her foreliggende Flertalsforslag; det ærede Medlem brugte endogsaa saa stærke Ord som, at det var et Lovbrud, man her begik. Som om Rigsdagen ikke skulde have det i sin Magt at ændre Lovel. Det ved vi alle sammen saa udmærket godt kan lade sig gøre. Men det ærede Medlem byggede denne sin Betragtning paa den Opfattelse, at der foreligger, ham bekendt, ikke noget Fortilfælde af denne Art. Jo, der foreligger Fortilfælde. Maa jeg minde om, at Varde—Nørre Nebel-Banen blev vedtaget med en Billum-Esbjerggren; da Pengene ikke kunde skaffes til Varde—Nørre Nebel-Banen, hvis den Gren blev fastholdt, skar man den uden videre bort, og der sættes ikke noget andet i Stedet for. Hvis jeg ikke er fejl underrettet, vedtog Folketinget forleden Dag at sætte Ordet „eller“ ind i Lovforslaget om Køge—Ringsted-Banen, saa Lovforslaget kom til at angaa en Jernbane fra Køge til Ringsted eller Kværkeby. Det er det samme, der sker her. Jo, der foreligger

Fortilfælde i saa Henseende. Jeg finder det ganske naturligt, at man, da det i det Tidsrum, der er forløbet siden 1908, da Landstinget vedtog at ændre Linien Varde—Grindsted til Tistrup—Grindsted-Linien, har vist sig, at man i Tistrupegnen ikke har kunnet skaffe de fornødne Penge til Tilblivelsen af denne Bane, saa søger at gaa tilbage til den gamle Linie. Det var det, der var Motivet for Folketinget i Fjor til enstemmigt at vedtage Lovforslaget om at gaa tilbage til Varde—Grindstedlinien, og det var jo altsaa paa det saaledes foreliggende negative Resultat, dette, at man ikke kunde skaffe Pengene, at Sagen sendtes her op til Landstinget. Imidlertid var den Vedtagelse, der i Fjor fandt Sted i Folketinget, foranlediget ved, at Hodde-Tistrup Sogneraad under 30. December f. A. indgav en Skrivelse, hvori dette Sogneraad fastholder sin lyse Tro paa, at Pengene kan skaffes til Veje til Anlægget af Tistrup—Grindsted-Banen. Det samme var udtalt i en Skrivelse af 4. Marts 1908, altsaa en Skrivelse, der ligger omtrent 5 Aar længere tilbage i Tiden, men der er en iøjnefaldende Afvigelse i Overbevisningens Inderlighed med Hensyn til, hvorvidt Pengene kan skaffes eller ej, thi i den første Skrivelse udtaler Hodde-Tistrup Sogneraad Overbevisningen om, at Pengene med Lethed kan skaffes, men i den sidste Skrivelse indskrænker det sig til at fastholde Overbevisningen om, at Pengene kan skaffes. Lad os se et Øjeblik paa, hvorpaa de bygger Haabet om at kunne skaffe disse Penge. Jeg fæster mig i den Forbindelse først ved, at det er en Jens Christiansen, der som Formand begge Gange har underskrevet disse Skrivelser fra Hodde-Tistrup Sogneraad. Jeg gaar ud fra, at det er den samme Formand. Har den paagældende Formand i Marts 1908 udtalt som sin Overbevisning, at man med Lethed kunde skaffe Pengene, var det meget at forlange, at han under 30. December 1912 skulde rende fra det hele. Saa nøjes han, belært af bitre Erfaringer, med at fastholde Overbevisningen om, at man kan skaffe Pengene. Der er en iøjnefaldende Gradsforskel i Udtrykkene. Naar man endvidere ser, hvorpaa dette Haab bygger, kan jeg henvise til, hvad den ærede Ordfører udtalte i saa Henseende. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at af de 25 pCts. Tilskud, som Kommunen er beregnet at skulle præstere, er det eneste sikre dette, at Hodde-Tistrup Kommune yder sine 10 pCt., Ansager Kommune har erklæret ikke at ville yde de 10 pCt., den er beregnet at